

Ухсай Яккәвән чысне

Фуралнаранна 80 сул ситне тэле

Нихсан та шуха чөрере
Сак юрату сүхалмә ман.

Нихсан та эп хаватара
Манмастап, хамар юррама
Ура тапса, пуца ухса,
Сире мухтатан эп, Ухсай (1929) —

вунсаккарти савасан сак йеркисенче Ухсай поэзийен тәп кевви яраса кайна. Сав кевере таван сәр сасси илтәнет, чөрә сүтсанталак сипечә сирпәнсе тәрасла вылить. Таван сүтсанталакпа пәр кевәллән ёнерәннә кәмәл фәкленевә сармак Ухсай саввисенче сине синех паларать.

Ухсайн малтанхи саввисенчех лирикәлла геройн тәп энәсем паларассә. Вәл — хура сәр сөткенәнә үссе тәрекленнә, хай вайне шанакан уса кәмәллә та ёсчен каччә. Тәнче сине сав сын шанчәклә куспа пахаты, тавралахра, кулленхи пурнара ёмбрәх чөрә илемсем курать. Лири кәлла герой иләртулхә — кәмәл туйам ултасарлахәнче.

Поэт пумаи вәреннә, савә культурина ёстерсе пына, тәнче литератури чи паха төсләхәсемле паллашна. Анчах сакә унан хайевердәхне пөртте чакарман, апа уса сарнах, тасарах, курамлахах тупа сәс. Чап ентә, хәши чух Ухсай хайән шалти вайне, савнарлахән хаватне ансат та яка йеркисене вырнастараймасты, ун пек чухне поэт сьринисем кәтвасрах та вәрамрах пулса тухассә. Саванпа вәл сьринисе вакмасар, пысак тимлекне, пәр хут сәс мар вулдса тухма тивет.

Сәр, сүтсанталак сьринчә сьриң савәсенче Ухсайн «аллине» тьрех туйса илетән. «Унан поэзийнче таван уйхирсен, ешәл вәрмансен, шанкар цанкар сәлмуссән, тара күлсән сәсәсләхәнә илемлекх, чаваш халахән ёсчәлхәнә типтерләхә, кирек менде йывәрләхра та халахан сьинми ёмечә, пулас сүтә кунсен шанчәкә паларать, чаваш сьришывәнә унан сьринисен пурнасә куранать», — тет Ухсай пулгарулахне теңчекен Ип. Иванов литературовед.

«Атә кунчинчи тетрадә». Таван Сьришыван пына Аслә вәрәра Я. Ухсай политработник, сәр журналисчә пулна. Варсә сүләсемне вал Атәлтан пуласа Влтава шывә патне утса ситне. Варсә хушвә сәне — фронт пурнасә сьринчә сьрассине — чунтан паранса тунә май, поэт савәсемне поэмәсем те хайламасар таман:

Асап сахал-и пирән сул сьинче:
Кәрхи йәне-сапа, карлач сивви те...
Сүретәп әпә вәрсә хирәнче
Тахланлә сүмар витәр, виләм витер...

Тар шаринчә те тәтәмре, шьвра
Сүренә майән кенәке сьратан,
Апа хам ата кунчинчә усратан.

Вәрсә темине сьриң саввисене поэт каырах «Атә кунчинчи тетрадә» ярама пәрлентернә.

«Винтовка» (1941) савна сьриң чух Ухсай Яккәвән асәнче Лермонтован «Кинжал» тата «Поэт» саввисен темисемне кеввисем тани кускерет. Уменхи полтсен савнарләхәсем, шухаиёсем, кеввисем кайранхи сьравасәсене хавхалантарна төсләхәсем сахал мар. Вәхичә вәхичәне тахсан сьриң япаласен пахалахә сивчрех курана пуслать, вәсен кирлеләхә үссе калты. Саваххан. Лермонтован «Бородино» саввине иртнә Аслә вәрәра Мускава хутәлекенсем хушинчә листовка пек салатна. «Робита! не Москва ль за нами? Умремте ж под Москвой, Как наши братья умирали!» — сак самахсем совет салтакесен хастарлахне сәкленә, вәсене татакля савнава хаюл-

лән кеме чәннә.

Я. Ухсай саввин пусламашне вулар-ха:
Хисеплә тусам, шанчәклә пашаләм
Ялтра ть хәвелән сьтинчә.

Сайралатса пичетлән савмахсем Лермонтов саввисен пусламашәнче те тәп шухаша шанарлассә:

Люблю тебя, булатный мой кинжал,
Товарищ светлый и холодный.

(«Кинжал»)

Отделкой золотой блистает мой кинжал;
Клинок надежный, без порока.

(«Поэт»)

Икә автор та хәспәнал сьринчә калана: Лермонтов геройн аллинчә кинжал, Ухсайннинчә — винтовка. Ик савара та кәрала «шанчәклә тус» тәнә, иккәшенчә те сәпәсу хатәресем тасан ялтранине палартна.

Пәрпекләхәсем нумаи пулсан та, Ухсай шухашә хай йөрәнә аталанать. Лермонтов саввинчи кинжал халә мухтасар та сарәпсәр тәтте вырәнне юлаи пулсан (авторә ку саварна гражданла тивәсә манцә поэтсене ытарла савлати), Ухсай саввинчи винтовка сьришыва сьхлас сәс малалла чыслән тасать:

Апа тытса тупа таватан әпә:

Нихсан та тутәхмә пәнал.

Сүхалмә ун мухтавене хиселә,

Шалт пәрә те үкерә шалт.

«Винтовка» савна «Кинжал» савна пусламашен виципә сьриң, анчах Ухсай пәрменә йеркене пәр пусамсар сыпак — камәлләх аффиксә хуна хуна, ун вырәнне иккәмәш йеркинчи юланки пусамсар сынака пәтерне. Иккәмәш йеркене пусамла сьпакпа вәдәни савә винтонацине хастарлахна хәюллах сәме хушаты.

Таван чөлхә сьринчә сьриң «Чаваш чөлхи» (1945) саввинчә Я. Ухсай халах чун хавале пирки калать. Таван савах ушан халахан пур чөрә енесене пәрлентерсә тәракан символ. Ку ененә Ухсай Яккәвә Сәсәл традицине тытса пыраты темелле.

Тәтрелле Висла ләш епчә сүрен-и,

Кәретеп-и Карпат ту-кавалне,

Аста кайсасан та, илтәтәп әпә

Таван чөлхәмен тунсах сассине.

Вәрсә хирене утса тухна ентәсем тата автор хай те Чаваш сьренчә тунсахласа сьтин паларать ку йеркесенчә. Харуша ташмана сьентрнә халах чүнә илемлә, вәрсә никкәвә нуши унан сәкленүлләхәнә сәсәсләхәнә пәтереймен. Чаваш чөлхинчә, унан ирри-квинчә сьхитусем чәтса ирттернә халахан йананә илтәтәт. Тин сәсәс ха пирән халах, ытти халахәсемне пәрлө, вырас сьвинисемне юнашар тәрсә, хайән таса хаярлахне тата паттарлахне кәтартрә, темле йывәрләхра та тәрекләхне чакармарә:

Сулла — тусан, хелле юр юла, таран,

Ялсем те хуласем сьинчә хөлхем.

Танкра та нүрлө окопра танларам

Тәреклә сәссуна, таван чөлхем!

Поэтән чаваш чөлхи пирки калана ырпиллә савахәсем хай халахән чүнә сьринчә каланичә:

Ташман тесен — сьллен, кәрлө кер төпәр,

Туссем тесен — саркайакла ян-ян.

Хитре сәссу та шухашу ёрчетәр.

Кәсхи уйрв йегем пек пул пуян!

«Ту урлә сул» (1935—52) роман чаваш ялне кәтхәс йерки килсе улаштаринне кәтартса парать. Ил ка-

Пирән календарь

ӧваш халӧх поэчӧ Яков Гаврилович Ухсай ҫырнисем пирӧн литература аталанӧвӧнче пысӧк вырӧн йышӧнаҫҫӧ. Вӧсенче ҫӧваш кӧмӧлтуйӧмӧ, шухӧш ӧмӧчӧ сӧнарланӧнӧ. Пурнӧҫ тупсӧмне, ырӧпа усал уйрӧм-уҫсине, илемлӧх тӧсӧ-кӧввине поэт халӧх ӧнкарӧвӧне шайланӧ, унӧн куҫӧпе курса, унӧн хӧлхи-пе илтсе ӧшне хывнӧ. Ухсай Яккӧвӧ ҫырнисене хура ҫӧр сӧткенӧ, халӧх философийӧ, ӧҫсынни нисепӧ тата этеплӧхӧ, сӧнарлӧ та витӧмлӧ ҫӧваш ҫӧлхи ҫӧрӧ вӧй кӧрсе тӧраҫҫӧ. Ҫавӧнпа вӧсене республика тулашӧнче те кӧмӧлтаса йышӧнаҫҫӧ. «Кӧлпук мучи», «Ту урлӧ ҫул», «Шурӧ хурӧнпа калаҫни» тата ытти хӧшпӧр хайлавсене ҫӧршывӧн пур кӧтесӧнче те пӧлесҫӧ. Сӧвӧҫӧн пархатарлӧ ӧс-не тивӧҫлие хакласа, ӧна халӧх поэчӧ ятне панӧ. Я. Ухсай — А. М. Горький тата К. В. Иванов ячӧпе хисепленекен литература премийӧсене илме тивӧҫлӧ пулнӧ, вӧл темҫе орден кавалерӧ те.

Ҫухалми юрату. 1986 ҫулхи июлӧн 10-мӧшӧ. Пушкирт ҫӧрӧнчи Слакпуҫ ялне халӧх йышлӧн пухӧннӧ. Ку ял — «Нарспи» авторӧн, вилӧмсӧр К. В. Ивановӧн, тӧван ялӧ. Ҫак ялтах Ухсай Яккӧвӧ те ҫуралнӧ. Паянхи кун ял ҫыннисемшӧн, Ҫӧваш тата Пушкирт республикисенчен килнӧ делегацисемшӧн йывӧр та хурлӧ кун. Вӧсем кунта ҫӧваш халӧх поэтне Я. Г. Ухсай юлашки ҫула ӧсатҫҫӧ.

Кӧслету. Ку вырӧна Ухсай Яккӧвӧ яланах асра тытнӧ. Слакпуҫне килмессерен ҫак ҫӧллӧ вырӧна хӧпарса тӧван тавралӧка пӧхса савӧннӧ, ҫакӧнтах — кунҫул тӧп-пинчен пӧхнӧ пек — тӧван халӧх шӧпи ҫинчен тарӧн шухӧшлӧ йӧркесем шӧратнӧ. Я. Ухсай хӧй виличчен хушса хӧварнипе ӧна шӧпах ҫакӧнта пытарнӧ. Унӧн тӧпри ҫинче мрамор хӧма выртать, йӧри тавра — улӧҫ-ҫарансем, сӧртсем, Слак шывӧ — пирӧн поэзин сиплӧ ҫӧлкуҫӧ — «шӧнкӧр-шӧнкӧр уҫӧ янрать, ҫӧваш ҫӧлхийӧ пек».

Юратрӧм эп, хирсем, сире,
Сана та, сӧм-хура вӧрман!

лăхĕ сĕнĕ пурнăçа тўрех йышăнасшăн пулман, анчах пĕрлешўллĕ ёç пайтине курнă май вăтам хресченсем те колхозалла туртанма пуçлаççĕ. Халăх вай хурса тăрашине пула ял пурнăçĕ сĕнелсе, аванланса пырат.

Ухсай романĕнче сюжет йĕрĕсем те, персонажĕсем те йышлă мар, ҫапах та Калляпа Чинавĕ инке сăнарĕсем урлă ҫыравҫа пирĕн ҫĕршыв аталанăвĕн пĕр тапхăрне, ҫав тапхăрти халăх шухăш-камăльне нумай енчен тĕрĕс кăтарса пама пултарнă.

Калля — вăтам хресчен, Унан пурнăçĕ, кулленхи хуйхи-суйхи ҫĕрпе ҫыханнă. Тĕрекĕрех пурăнам тесен, унан ырма-кашми ёçлеме тизнĕ, хуҫалăхне аспа, шухашласа тытса пыма хавăхнă вăл, мул пурлăх ҫитмени апа тирпейлехе перентнĕ. Калля пиччене Чинавĕ инке хайсен вайне анчах шанса пурăнма хавăхнă, пуяисене (Митти йăхне) пуçсанман, ёç ҫумне ҫыпăсман Кутăн Петĕрке йышши чухансене хисеп тусах кайман вĕсем. Романира тўрремĕнх каламан та, анчах колхоза тўрех кĕрсе кайнă чухансене Калля шанса каймасть, вĕсемпе ҫывăхланма шикленет вăл. Хайсен хуҫалăхне тытса ырайман ҫынсĕ колхозра йĕркелĕ ёçлесе ҫук пек туйнать апа. Малтанах вахатра колхоза пĕр херех хуҫалăх пек анчах чамартаннă:

Пĕр лашалла е пит юрлă
Өтемсем хавасланса
Араскал тулма хаюллă
Ҫыпнăçсĕ колхоза.

Анчах Чинавĕ инке васнамасть-ха:

Колхозра ҫыксен чам тарĕ
Юхиччен тарашасси
Пулмĕ теген, — январĕрĕ
Чинавĕ инке сĕсси.

Колхоза пуҫтараттисем те кĕрсе кайнă пулмаалла ҫав, ахальтен мар Чинавĕ инке ҫипла калать:

Райисем унта хĕстерĕç,
Мальак пек йаваш бирки
Калляна манне тыттарĕç
Кунсерен халха чикки.

Пĕрлешўллĕ хуҫалăха чамартаннă чухнехи «перегиб-сем» те ёç хресченĕн камăльне колхоз енне ҫаврăнма чăрмантарасҫĕ. Аливан пек «активистсем» пур хуҫалăха та ҫĕр проиенченех колхоза часрах ҫырантарса рапортласшăв хĕрбинни Калля йышшине колхозран пистрет. Анчах пурнăç Калляпа Чинавĕне колхоз енне ҫаварать. Калля ёҫе техникана усй курса ҫамаллатасшăн:

Уй-хирте машинапа
Ёҫлесе пыни паха —
Вăл та кайрĕ ҫаванпа
Ушкăнлă хуҫалăха.

Коллективлă пурнăҫран парăнакан ашшĕ-амăшĕнчен Якур (вĕсен ывăлĕ) уйрăлса тухни те Калляна сĕнĕ йĕркене килĕшме хистет. Ҫитменине тата Митти Хараҫҫĕ Калля ҫуртне вут тĕртсе ҫывлăша ярат. Ҫакан хыҫҫан колхозниксем Чинавĕне Калляна пулăнса тăрасҫĕ. Калляна ўкĕте кĕртесмен Павăл нумай тăрашат, апа вăл ўпкелесе те пахат, аплантарат те, инкеке лексен — пулăшу та парать. Пĕрлешўллĕ ёҫре Калляпа Чинавĕ хайсен хастарлăхне кăтартаççĕ, пĕри колхоз лашисене лăхат, тепри йĕтĕн-кавĕр бригадине ертсе пыма пуҫлат. Тунай ҫитĕнĕвĕсемшĕн Чинавĕ инке орден илме тивĕҫ пулат.

Ку роман ҫитменлĕхсемсĕр мар. Колхоз председателĕ (Павăл), район уполномоченнăйĕ (Лагин), Якур сăнарĕсем шунка пулса тухнă, вĕсен шалти хирĕсĕвĕсене, шухăш-туйăмĕсене автор тарăн сăнлайман. Хăшпĕр тĕлте камăл пăлханăвĕсене кăтаргас ыранне факт каланинех ҫырлахнă (Колхозсен усси ҫинчен сирĕм тăххăрмĕш ҫулта Чылаях вăтам хресчен Анланса илет ялта). Колхоз йĕркеленĕ чухнехи тĕп тўнтерлĕхсене ку романира ўкĕрсе хак паман. Ҫакан сăлтавне аяланас тесен, поэмана хăҫан ҫығнине аstumалла. Ун чўтне администрацивлă майпа «сўлтĕн ирттернĕ революцине» адхуҫалăхне аталантармалли кĕртен-пĕр тĕрĕс ҫул тесе вĕрентне, коллективизаци лăхатĕнчи социалла ҫухатусене асархама юраман.

«Кĕлпук мучи» (1935—53) — Я. Ухсай ҫырнисенчен

чи паллăраххисенчен пĕри. Ку поэмана темнĕҫе чĕлхене те вулаççĕ, ҫавашсем хушшинче пара унан геройсене пĕлмен ҫын та ҫук пулĕ. Кĕлпук ҫаваш ҫĕр ёҫченĕн глĕ темлетўллĕ сăнаре пулса тачĕ.

Поэмара ўкĕрĕннĕ вахат самаых вăрам. Тавап ҫĕршыв-вăн аслă вăрçинчен хайĕн йăх ҫышисене («чун-кĕлпук-сене») кĕтсе илкен Кĕлпук ҫĕр ҫула ҫитне пулсан, проиҫзеденире тўрремĕн сăнарланă ёҫсем XIX ёмĕрен 10-мĕш ҫулĕсенчех пуҫланнă темелле. Ҫак вăрам вахатра Российра пулса иртнĕ историле ёҫсем, тапхăрсем Чинавĕн ҫĕрĕнче те палăрнă: крепостла йĕркесем арканнă, патша пусмăрне хирĕҫ шывă революцисем, 1917 ҫулти вут-юпа, граждан вăрçи, колхозсем йĕркелене вахат, Тавап ҫĕршыван аслă вăрçи — вĕсене пурне те Ухсай хайĕн проиҫзеденийĕнче ўкĕрнĕ. Вăрам ёмĕр пурнăса ирттернĕ Кĕлпук нумай курнă, тўснĕ, анчах йышарлăхсене парăнман. Пурнăç апа терле шар кăтаргана, ҫапах унан чун вăйне хуҫайман, ыра ёмĕт шухăшĕсене пăсайман. Кунсўлĕ апа ниҫĕхтерсе, тасатса кана пырат. Уҫа камăллă, сапайлă та ҫҫен ҫын хай ёмĕрне ўпкелесер утса тухать. Тĕп саванаҫе унан ҫĕре. Ёҫе пула Кĕлпукан ёмĕрĕ те вăрам, ячĕ те сумлă. Аслă вăрҫа пуҫлансан, апа, ялтап вайнитти арҫнисем кайса пĕтсен, мĕнпур йывăрлах ят тухайман ҫамраксемпе херарамсем ҫине тивне. Ҫав вăхатра ҫĕр ҫулалла ҫываракан Кĕлпук ахаль лармасть, йышпа перле ёҫе ҫўрет, хай пултарнă таран вайне те хурат, ҫамраксене те ас парса ёҫе верентет, салтак арăмесен камăльне те ашă самахпа майлаштарса тăрат.

Вăтăрмĕш ҫулсенче совет литературинче эпос жанрире чĕртме хăтланса пахна, анчах ку ёҫ анайман. Ухсай хай поэмине ҫак жанр паллисемпе килешўллĕн пуҫласа ярат, ҫав вăхатрах вĕсене пародилет те. Эпос геройĕ ҫуралнă самантра ҫутҫанталăкри палласем ҫав герой пуҫла-лăхне малтанах пĕлтерсе хураççĕ. Кĕлпук сем тĕттĕм кăҫ хресчен тавар пўртĕнче ҫуралнă, унан шăни ҫав самантра ҫĕр ёҫченĕн пурнăҫене ҫыханнă:

Путексем сикĕ-сикĕ
Тараслатна майан
Ернĕ пвлна ҫĕтрене
Кив хама урайĕ.

Камака таврашĕнче
Шарҫак та юрланă,
Ҫав пўртре сахман ҫинче
Пĕр ача ҫуралнă.

Поэт хайĕн геройне юратать, апа мескĕнлетсе е пĕчĕклетсе кăтаргмасть. Пачах урахла: хайен геройен пу-ласлăхне вăл шанса, усă камалла палартать. Ан тив, Кĕлпукан ҫалтăрĕ тўпере йалканман пултар (Хай чикги чўречерен Ылтăн ҫута янă: Ми ҫути кўлленчĕкре Ҫалтар пек ылыннă), тура панă палли те телентермеш млар (Ёҫлеме хай килĕнче Вăл кервен ҫуралнă. Турналли чавси ҫинче Ёҫ палли пек ларнă), анчах

Харсарсен арагниҫче
Ҫак ача ҫуралнă.
Унан пĕчĕк ўтнече
Пысăк вай ҫарална.

Кавапа ҫухалнă хыҫҫан ашшĕ-амăш пит куляннă, анчах пурнăç тĕшмешрен кулат ҫеҫ — Кĕлпук вăрам ёмĕрле, телейлĕ пулат. Апла, критиксем поэма авторне калахах тĕшмĕше савса юрлат, тесе айăпланă иккен. Кĕлпук инкекĕ таҫтан ҫўлтĕн янă хĕн мар, ўсĕр пушпа ўсĕр хресчен ашшĕ асарханусăр пулни чире ярат апа: пĕри алари ачана сивĕ шыв тултарнă ҫакмака чамтарат, тепри ва-чар чăркаса килне йăтса таврăнать. Кĕлпук вилĕмрен хă-тăлса юлат:

Сывлаймасть, анчах вĕри,
Пĕчĕкҫĕ ҫавашан
Каранса тапаты чĕри,
Тем пек пурăнашан.

Малалла ку калавра Кĕлпукан паттăр аслашшĕ ҫин-чен каласа панă. Ирĕклĕ камалла та вайлă арҫын пулнă иккен вăл; халăх пăлхансан, салтаксемпе ҫапăҫнашан Ҫе-пĕре пуҫ янă апа. Кĕлпукра та аслашшĕ енĕ пур: вĕри

юнә ана та каторгана илсе ситерет.

Асамла сәре вайепа Көлпук патшана ларать. Тумә унан пурсантаң, тўмисем мерчен, атә таканә ылтәнран; сәтелә синче пәр арча укса; милкартинче висә мәшәр ут күлнә күме. Анчах патша пурнасе килешмәст Көлпука, хресченсем хирте суха туна чух унан та йышпа перле шахәрса едтеси килет. Камал еккипе, патшана ларсанах, вал хресченсә сәр памалла тавать, анчах малалла аптраса ситет: едерләх йалахтарать ана:

Едлесе араи-аран
Тушнә сакар — ылтән пек,
Уменчи кулачаран
Тутла та сәмеңе, силек.

Патшари ларса мапа
Йалахтарче — малалла
Әнә кәйәп вармана,
Парар пурта ман алла!

Еслә пурнаса хисемләме ханәхлә сывләхлә сын патша пулма килешмәст, тарса-терсине те вәл едә хәвалать. «Са сар сәләк» калпори теи сапар — Көлпук тантәше Уртемей. Ана, Көлпукна танилаштарсан, автор пәтәмих юморна үскерет. Уртемей пусланә есәем кулаш-ла, весем анаслә вәсленеймәсә, савәшпа пирен ана хәрхенес те килет. «Сухал» сыпакра, ака, вал урса кайна куштансем сине синкә үкет, анчах ана иккән-виссән тәшерсе антарасә те «пачар теке пек сүсе иелсер» тәшпалтарма пулсасә. Көлпук сәс ана сәлса хәварать.

Халә ака Уртемей генерала тавармалли самант тушнә: мәшкәлләшса, ана ал паранеи тавать, тумне хывса илсе хай сине генерал пәлаварене пиншакне таханса прать, лешен Уртемей кивә тумне таханма тивет.

Хараса ытла айванчак
Ларакан улпутанне
Уртемей хывса туянчә
Сасар тирле сәлекне.

Уртемей ана витлерә,
Ирексер тыттарче ал:
— Саману сан иртнә, — терә, —
Халә әпә генерал.

Ку йәркәсене шүт-пүтшә мар, сук пурнасри мөскәндәх сәнә пурнасра айванла мәнасләха савранничнен кулиса сьрать автор. Чаваш ессыни әтәпләхәнче ют пурлашна саванәси йалара пулман, сакна эфир Көлпук патша камаләнче те курначче. Уртемей савнасә вай хурса едлесе пурнаскер мар. Саванпа Ухсай ку калаван вәсәнче халаха Уртемейрен теңре култарать: хуралта ыртна чух ышха путнә Уртемейен сасар сәләкне йытасем хывса каясә:

Кутан-пусан тәлпаласәсә,
Сәлкаласәсә те сәмне,
Харкашасәсә, чупкаласәсә,
Цәбрахасәсә тыр әшне.

Вара сәләк әшне пүтене йапа саварать. Анекдот майлә хайланә сак сыпакра Ухсай кулашси пәр паллә енине куратпар. Поэт нумаи чухне камала каякан сәнарсен киләшүсөр хәгланәвәсене юморпа сивлет. Уртемей — поэтан юратнә персонажә, савәшпа ана сатира мөләсәпне сәйлани килешмәст, унан тунтерләхәсене сунтерсе чакарма шанах сәмәл кулаш ыранлә.

И. Ухсай еләкхи йаласене, ененүсене үкерме юратать, весем урла чаваш халәхән культури сүтәнталәка, сәре хисәпләссипе сәхәиннине кәртартать. Поэт танилаштарусәмпә анлән усә курать. Вәсенчи сәнарләхсем хресчен илеме менлә әнланнине аван паләртасәсә. Ака, Көлпук шыв есәсә уәләть те, унан шәнарәсем тулли «хәват кәркуине калча синчи тихалла синкә ылаять»; валах шыва кенә чух авәр теңне чәмса керет те, агар пек, күсе уәса шыв әйәнчи чулсене курать; тәттәм каң аякри ял сүтисем Көлпука сап-сарә сәлә пәрчи пек куранса мәчәлатасәсә: юланутпа синтерсе пынә май ун хәлхинче сил савар пек шәхәрать. Сәра тәтрәне Көлпук качака хай-мипе танилаштарать; хәлләхи хире шәлакаия юр ана кән-

челә арланнине аса илтерет. Сәр сынни күсәпе курна, унан хәлхине илтнә илемләхсем күсем.

Ухсайн историллә темәпа сырнә произведенинәсенчен чи палли — «Тутимәр» трагеди (1910, 1965). Унта чәваш халахә ирекләхнән сәкленсә Е. Пугачев ертсе пынә хресчен вәрсинне хутшәннине үкерсе йапа. Пушкартри чәвашем патша тарсисем хәсерләинне чәтаймасәр палхав сәклесәсә, анчах ана вутпа та кәспе тискеррән пурасасә. Тутимәр ашнәсә Чемең Галахов воевода тытса асапалтарать, унан чәлхине кәсса йытта парать. Вун-сиччәри маттур палхавсә Тутимәр пушкартсем хушшинче таркәйра кәтү кетсе пурнать. Тәпәр иңә сүлтан, Урал тәрахәнче Пугачев палхавсә пусланса, пушкартсем те сәкленәсәсә. Вәсенә Салават Юлаев ертсе пырать. Таван ялне тавраннә Тутимәр Салаватпа Пугачев ячәпә чәвашсене те пусмәрсәсене хирәс сапасма чәнет. Пәлхав мәнле пыннә синчен каласа кәртартна та ентә трагедире.

Трагедири сьнсем висә ушкана пайланасәсә. Пәринче — халаха пусмәрласа тәракансем: түре-шара, ыфранти пуинсәмпә куштансем, пәлхавпа пүтарма килнә офицерсәмпә салтаксем. Иккәмәшенче — пусмәрсәсенсә хирәс кәрешекенсем. Сак иңә хире-хирәс вай хушшинче тәпәр ушкан паларса тәрәть. Унта — Асамат, Курак, Ухливан, Вәсем, хәйсеп нәпәсәне нимрен мала хуракансем, пәлхав вахәтенче чысәр емәчәсәне ситерәшән сәс тәрашасәсә. Геройсәне сәлла ушканласа конфликтлә сьчәхәусәне күртни трагеди тәп шухәшнә уәса пама кирлә пулла. Әтәм пурнасен чән пысак тупсәме — пәтәм вәл халәх тәләйәшән панинче. Тутимәрпе Эрпикә виләсәсә пулин те, вәсен шапи куракансен шухәш-емәтне сәклет, сүта малашләхшән кәрешекенсен пархатарлә есәне чыласть. Обшәствән үсәмлә аталанавне хирәс тәракансем. асла телләве пәтмәсәр хәйсеп пайтшәшән сәс херәнекенсен, тәттәм те тунтер тургәмсем әйне пулла сьнсен пурнасә пуласләхсәр. Сак шухәша Тутимәр ташманәсеп

Епхүри Салават паләке уменче

санаарсем сиреплесе парассе. Тутимёре Ухсай романтиккалла сарсемпе ўкерт. Вэл сулне кура мар паттар та асла йекет. «Хай вунсичче анчах кайсан та, Сурхи Тим шывё пек палхав Тапса керленё вэхатра Чи паттар сынччё, Унан ячё, Янратчё пётём тавара», тет Тутимёрке, хай таиташ-тусне аса илсе. Ентё пёрремёш палхав хысанах ял самракёсем тарканри Тутимёр синчен юрл хума ёлкёрнё:

Кунта килсем, килсем, Тутимёр!
Йёнер хуратпәр ут сине.
Сан сассуна эфир кететпёр,
Хайратпәр хамәр хёссене!

Курак каланине ёненсен. «Тутимёр пёрре куса шатарна пек Пэхса илет те, вэл сыни. Хай майен саварса хурать». Валах тата Эрпикене сапла қалать:

Ана чанах та ыра тура
Аспа хитре пў-си пама
Пёрре те ўркенмен, анчах
Телей валеснё самантра
Шапасар юлна вэл — Тутимёр.

Романтиккалла героисем пекех, Тутимёр, сёкленуллё каймаине палартса, санахла чөлхепе қаласать. Шухаш-ёмечё унан асла, каймалё ыра, туйамсем таран. Халах самахлахепе уса курса санахла героира романтизм паллисем тёл пуласеҳ. Романтиккалла төссемпе сарланлани тени Тутимёр санаине реализмла ўкернине хирёсломест. Романтиккалла хайлавра ыра героисем хайсене пёччен туясё. тавраши сынсем вёсене айланмасё. Тутимёр вара пачах та пёччен мар. Уна юнашар пёр шухашла туёсёсем пырасё, Тутимёр вилсен, унан ёсине малалла тасасё. Эрпике — Тутимёр савнийё, сапайла та сирёп хёрарам. Унан чунине ирёкёлёхепе юрату туйамсем вай парса тараё. Курак ана ирёкёлёрлесе Якуньккана качча пама тарсан, Эрпике сапла хуравалать:

Тёкленнё кайак та, эдне,
Тамаст сурална йивинче,
Анчах каять чёри төлленё,
Чёри юратна енеелле.

Палхав сёкленсен, Эрпике Тутимёрпе пёрле сапасма қаять. Патша салтакёсем Тутимёрпе персе ўкерсен, Эрпике савнийё парнеленё тутара ялав пек вёлкёштерсе вилёме хирёс утаь:

Епле кётсен те, пирён туй
Пулмаре, тусамсам Тутимёр.
Пире сурасрё сапасу
Пёрле пулма, пёрле вилме.
Вёс, тутар, вёс!

Тимёрккёпе Туйтирек — Тутимёр таиташёсем, хайюлла та патвар, хастар каймалла, чипер йекетсем. Иккёшё те вёсем — сёр ёсчёнёсем, иккёшё те пусмарёсене чунтан кураймасё.

Асамат — тискер те сёткан сын. «Пёр хатсар херёп пурнаёра Пумай тертленнё хысёан эпё Силлентём, пултём непёсёр, Ылхантам пётём тёнчене», — тет вэл хай сынчен. Анчах кун пек кана калани сителёксёр пек туйанать. Асамат чунёчче чи тёттём те кирёсёр инстинктсем хуёаланаё, вёсем унан юнне ачаранпах паёсасё пулма. «Кашкар — эпё! Анне мана суратна чух Пёр кашкар сурине пустарна. Ун каймакля вёри юнне мана ёстернё», — тет вэл те шўтлесе, те чанах. Палхавёсемпе пёрле Галахов сурине Асамат та кёрсе қаять. Ун аллинче юри хайранл пурта, уна вэл воеводан сапкари ачине вайласхан хёренет. Асамат: «Анкая-минкё пулман-ха пуёам, саванна юсран чёе сўретёп эпё», — тесе мухтанать. Чёелёх уншан — вёрласа-саратса пуёси. Воевода сўртёнчен укса арчине хёстерсе тарна хысёан Тутимёр Асамат сапла қалать:

Суратап палхаву сине!
Укса пур чух телейлё эпё.
Мён эсё, паттар кёрёвём?
Упре сёс эсё. Ха-ха-ха!

Я. Ухсай асталяхё ку трагедире хаватла та илемлё паларать. Пьёсари кашни сын характерё. сын-сапачё хайне евёрлё. Асамат, Курак, Тутимёр, Эрпике санаарёсем пирён литературара пёртен пёрре, вёсене ман-

ма та, вёсемпе юнашар сав евёр курамла типсеме таратма та сук. Трагедире ыра героисем те, нёрсёррисем те суламла пёлтерёшлё, хайсен идёйине вёсем ирёлён, афлан палартасё. Трагедия чёлхи санахла, чёре. Тёссёрлехпе сўрёлёхе Ухсай сўрнисенче тупайман.

«Тутимёр» трагедие автор 1940 сўлта сўрна, тата 25 сўлтан тепёр хут пахса тухса тўрлетнё. Сёне варианчё шухаш енчен пуанланса таранланна, сёне саккунёсене килёшерех парать, кўлепе (форма) телёшенчен те сыпасулларах.

«Чапаева тёл пулни» (1955). Ку произведени «Ача чухнехи сёлтарам» тата «Силири асамат кёперё» поэмасемпе пёрле «Ача чухнехи сёлтарам» трилогие кёрет. Автора уншан РСФСР тата Чаваш АССР патшаллах премийёсене панл. Виё пайне те пёчкё Яку сапарё перленгерсе тарать. Октябрьти револуция тата граждандар вёрси сўлесенче чаваш яленче пулса иртнё улшанусене сиччё-саккарти ача куёсе курса санланл, хакласса вара тивлетлё кунсулла сын ёсёне хакланл. Сапла туса, савас, пёр енчен, тахсан курнине куё умне чёп-чёрё, халь пулса иртекен ёссем пек каларса таратать; тепёр енчен, пулни-иртинче философилле тупсамсем шыраь. Трилоги тел шухашё — револуция кёрлёвё пирён халах шухаш-ёмечёсемпе килёшўллё пулниё катартинче.

Пёчкё Яку — сўт тёнчене чунна ытамлакан, хайне те сўтсанталакан чёре пайё пек туякан ача. Анчах сўтсанталакан чёре вай илсе таракан хресчен ачи-пачин пурнаё социалла таимарлахсене пула йывар та инкёлё. Телее пула, Якуна унан таиташёсем «хаир саманара сурална», сав саманан «вутла илемё» вёсен шапине тивлетлён суратна.

«Чапаева тёл пулни» поэмара ўкернё ёссем 1919 сўлта Пушкирт сёршывёнче пулса иртёсё. Имперализм тата граждандар вёрсине пула юханна ялта выслах. Вайпитти сынсем вёрса қайса пётнё, акмасар юлна анасем синче хытхура ашкарать.

Лаша вёрри пек
Сивчё шалё витёр
Шёвик шэхрать

Тыркас унти уйра, — саван пек дельтасемпе автор халах шар курнине витемлё санлать. Лашине вёрласа қайни хресченшён чи пысак инкёл пулна, саванна тыркас шэхарнине савнашкар танлаштарни ял сине ўкнё синкерлехе вайлан палартать. Е акл тата хресчен хуёалахё юханса ситниче поэт епле санахла катартаь: «Сави те сурли тутахса вёртаёсё шёкё кашлана каштасем сине». Её хатёрё выртни хуёа сўкки сынчен сисчўленерет, тутахса выртни вараха қайна юханна катартаь. Шёкё сине каштасене асанни вара хуёалах тусас патнех ситнине ёненерет. Ситненнине тата яла шуррисем килсе саратса тарасё, саванна пурнаёс пушшех те нушалла. Шуррисене хаваласа пыракан Хёрлё сар яла кёнё кун Яку асёнче чи телейлё уяв пек юлна.

Чапаева Яку пёрремёш хут акл мёнле кураь: («Лаша сынчи сар майахла этёмён сике-сике йёнер пусси сынче шеп кайкар кайак евёр лынаёсемён вёсет тир бурка сурам хысёнчё»). Кунта, чан та, киноран килнё Чапаевах, халёхе унан характерё те, сын уйрамлахё те палармасть. Анчах куншан та автора айапламалла мар, телёнсе амсанса пахақан ача юланутсана телёнрех курса та юлаймасть. Акл, Яку Чапаев патне сёл шывё йсса пыраь. Халё ёнтё сарьёртўсё санне сывахранах кураь:

Ут-тирё аттени пек
Типшём унан,
Ялти Митрюк Еккимё
Евёр-сёе
Устернё майахне,
Вёсне вэл тунл
Катралатса
Ик унка пётёркёе.

«Шура хуранна қаласни» (1960—64). Жанр төсёпе форми енчен пахсан, «Шура хуранна қаласни» —

лирикалла поэма. Унта эпикалла (калулла; ыраҗла: повествовательный) элементсем паларсах каймаҗсё, вёҗи ыраҗне савас кәмәл-туйамне санласси мала тухать. Ку поэма сюжетлаҗ мар (пёр пёринне сыханса гаракан терлэ событисемне сәнарсен системи), лирикалла герой (е автор) шухаш-ёмёчө тей ыраҗта. Хаилавра малтан пуҗласа вёҗне ситиченех савас кәмәл-туйамё ушанса пынине ўкерне. Ыршывра пуҗса иртне событисене те аса илне ха унта, анчах сәкна лирикалла герой туйамёсене кәртас төллевпе туня. Ырсызведени композиционче сюжет паллисем вайсар, пётёмёшле илсен, вәл философилле, публицистикалла, лирикалла сәврасеччен тәтанса тарать. Ырөн сёршыв пурнаҗенчи инкеклё те чаплә тапхара — вәрҗә сүлөсене — историлле событисем урлә мар, лирикалла герой кәмәлө пиҗсөҗе пынине, сүхатусем чәтса ирттернө этем пурнаҗ тупсамне тарырах аңланакан пуҗлине кәртас сәнланя. Поэма каласу сөммипе хайлани автора хайён шухашне тарырах уҗса нама пулашат, чун ыратавне те, чөрө шанчәкне те ёненмелле паләртма май парать. Шуря хуранна кәләҗнә май вәл пётём халәхна каласат, сәванпа савас кәнаҗ пәман ытгусем кашни вулавҗина хускатаҗсө. Поэма геройё пурнаҗ сәнчен, хайён тивёсө сәнчен кәланисем пире те таран шухаша ыраҗсө.

Сыравсә кәмәл-туйамёне туртамесем, поэма тей шухашёне илемлөх уйрәмләхөсем юнашар икө сәнар — Шуря хуран тата лирикалла герой — сыханавенче төвөлөнөсө палараҗсө. Шуря хуран сәнарөнче икө ен асархама пулат. Пёрре ана автор турө пөлтөрөшпө, пурнаҗра нумай уса паракан йываҗ пек ўкерет, тепре пурнаҗ чөрөлөхне палартакан сымал пек кәртартать. Чаваш ёҗченөҗ аңланавенче Усана Шлем уйрәлми пөрлөшлө. Сәкә Ухсай сәннисенче те сисенет. Эпир вулакан хайлавра та савас хуран пайтине кура мухтас илет:

Тав тикөтпө пурак панишән,
Тав сухәришән тата тепре,
Тав ешлө милөк кастарнишән,
Пурне те, хурансем, сире!

Анчах сәкна илеме туйман, туйаша кәна хаклама пөлекенскер сәриә темө сүк. Маларахри йөркесенче хресчен пурнаҗне илемлетсө кәртартнә хыҗсан сөҗ кәланя пөт ку сәмахсене. Хуранан тикөчө те «хәйма пек», хуппиҗчен туня пуракпа чаваш сәмракөсем сәнлана сүрөҗсө, хуран сухарне улахсене хайсен хөрсене парнелөнө (Хөл сизвинче тартаннә, хөвлө пит сәмартиллө хөрсене Вәрман шаршиллө сухәҗ кирлө Сәнсө сип пөтернө чухне). Тулаҗ та тәнаҗ пурнаҗ сәнни илеме маларах та хуня пулө:

Туя валлс сәп-сәмрак хуран
Яка пулсәссән та, хресчен
Ана касмасар: «Шәлләм, пурән!» —
Тесе сөҗ иртнө уменчен.

Лирикалла пөҗире хуран сәнарөпе савни тасаләхне тата илемне ытарлә палартаҗсө. Ун пек төслөхсөм Ухсай сәннисенче те пур. Ку пөҗма савас сав сәнара аңләлатать, йышлә хуран сәнарөпе вәл вәрҗәчченхи яш көрөме паләртать, вәрҗәра пуҗ хуня әру вулавҗасен умне кәсса тәкнә хуран вәрманө пек тухса тарать:

Сан шәллусем кунта ларатчөҗ,
Йәмәкүсем те ху тавра
Хөрсем ваййи пекөх таратчөҗ
Сурхи хевеллө вәхәтра.
Кәвак түпенелле хәюллә

Пәхатчөҗ сүллө те кәтра,
Тункатисем сөҗ тарса юлнә —
Хунавсар, сөрек, хуп хура.

Шуря хуран сәнарөпе юнашар лирикалла герою сәнарө аталанса пырать. Нумай сүл иртсөҗ, савас хәи суралса ўснө ялне сәвранса ситет. Тунсәхлана чунөпе вәл ашшө-амаш сөршывнө туртәнать, кунта ушан кашни ыраҗ хакла, кунти тавраләх ана тәлан чун пекөх сывах:

Мәна курас тесе көтөҗсө
Шур йываҗ та, пур курак та,
Сүлсөм те чавашла пулөҗсө,
Мәна паллаҗсө пек кунта.

Ача чухне чупнә сүкмаксөмө пырса, савас пөччен ларакан ватя хуран патне тухать. Сәпайләх йөркөпе, лирикалла герой чи малтан Хуран сывләх сунать, ун уменчи айәнне (пуртәпа амантса шывне пухнәшән) кәҗрттарать, йываҗран ун пурнаҗсө сәнчен ыйтса пөлет. Тәләх юлнә хуран тавра ёлөк вәрман кашласа ларинө аса илнө май, пөт умне вәрҗәра ыртса юлнә тантәшсөҗ тухса тарәҗсө. Савас хәиён кулленхи пурнаҗне вөсен ячөпе төрөслөсө тәни сәнчен калать. Аслә вәрҗә вучө витөҗ утса тухнә сән нумай хура-шур курнә ёнтө, анчах вәл ун сәнчен вәкласа ларматсө, әна вәрҗәран тавранайман тус-тантәшсөсөн шәпи кулянтарать. Ырөн аслә сөнтерү пысәк төрт те шутсар нумай сүхату витөҗ килнине астутаракан чөрө паләк пек ларакан Хуран уменче пөт хәи тәван сөршывөне нихәсан уйрәлми сыхәннине туйтө.

Ухсай сәвви пөҗминче чаваш халәх историйөнчи төрлө тапхәрсене сәнланя, пурнаҗ ушәннә май нацилле психолоҗи, эстетика тата этөплөх әнкарәвөсем аталанса, сөнөлөсө пынине кәртартнә. Ухсай геройё — сөҗ сәнни, сөҗ ёҗченө. Унан шухаш-кәмәлөнче, ёмөҗ-туртәнавөнче халәхән ёмөҗтен вәй илсө пынә паха өнөсөм палараҗсө. Вәл сәпайлә та ёҗчен, ыра кәмәллә та пиҗө сәнни. Ухсай юратнә сәнсем хәйсене сүтсәнталәк пайө пек вәйлә та чөрө туяҗсө, вөсен ўтөнче сәра та сыва юн чупать, вөсем төчненө сүса тасатнә пек уса та нумай төслө кураҗсө. Пөҗта «эксотикашән» сәнрать, төшмөшлө йәлә-йөркөсөне юратса сәнлать тесе пөрре кәна мар каласқаласа илнө. Анчах пирөн вулакансем те, ураҗ халәх сәннисөм те (сәв шутра критиксем) савас сәнарләхөнче чән чән искусство ахәхөсем тупаҗсө, халәх өнөнөвөсөм, йәлисөм, хәнәхәвөсөм урлә чаваш сәнни хал туйамне әнкарма тарашаҗсө.

Чаваш пөҗзийөнче икө йөр пур, төҗсө: Хусанкай ячөпе төнче литератури пуянләхне (сәрас әсталәха, темәсөне, этөплөх принципөсөне) алла илсө «хамарән» тусы пынине сыхәнтарәҗсө; Ухсай сәннисенче авалләхран чөҗхәллөн сыхланса ситнө «пәсәлман» туртамсөне асархаҗсө. Ку сәнавра төрөслөх пурах, сәпах Ухсай геройёсөне социалла типсөм те темелле. Чаваш халәх хәрактерне паләртәкан колоритлә сәнарөсем (Көллук, Кәлля, Уртемөҗ т. ыт. тө) — хәй вәхәтөнчи сәнсем, вөсөне пөр саманаран теприне ирөклөн кусарса лартма сүк.

Ухсай фольклорпа аңлан уса курачө. Халәх сәмахләхө әна чөҗхө пуянләхне ўстерме пулашать, витөмлө те курачлә сәнарөсем тупма вөрөнтөт, сюжет йөркөлөме материал парать.

Хәиён пултаруләхне Я. Г. Ухсай тәван халәха халәланя. Сәванпа унан ячө чаваш литературинче нихәсан та сүнес сүк.

Виталий ЧЕКУШКИН